

Суровост и крвопролиће у међуплеменским сукобима су одувек представљали препознатљивост Африке. Сада та особина Африканаца них чини њаким пленом колонизатора новог таласа. Један од примера је Обала Слоноваче.

Дана 3. априла јављено је да је у Абиџану републичка гарда, верна председнику земље Лорану Гбагбоу, одбила напад на председнички дворац. Присталице председника немају намеру да се предају, без обзира на то што се скоро сва земља налази у рукама присталица Аласана Уатарија, који су за неколико дана освојили три четвртине Кот д`Ивуар (Cote d'Ivoire, франц.) – земље на западу Африке, која је некада била позната као Обала слоноваче. При том је у току борби само у граду Дуекуе погинуло преко 800 људи. Најзад су и Уједињене Нације приметиле да се присталице Уатаре, кога је ОУН признала за „правог председника“ Кот д`Ивуар, обрачунавају са мирним становницима ништа мање сурово од војника редовне армије стварног председника Лорана Гбагбоа.

Хоћу да констатујем, иако то неће бити ни близу тврдњи апсолутне већине западних новинара, да по резултатима другог круга избора у децембру 2010. год, председник Лоран Гбагбо није изгубио. Такође, он уопште није одбио да преда власт своје супарнику Аласану Уатари, као што тврде новинари. После избора су посматрачи из Европског савеза признали да избори нису били у складу са демократским нормама, те да су у други круг прошли председник на власти Лоран Гбагбо, који је уживао подршку југа, и лидер опозиције Аласан Уатара, кога је подржавало становништво севера. Независна изборна комисија објавила је 2. децембра 2010. прелиминарне резултате према којима је Аласан Уатара победио у другом кругу са 54% гласова, али је председник Уставног савета Обале Слоноваче одмах резултате прогласио за неважеће и следећег дана је прогласио победу Лорана Гбагбоа. То је, природно, постало узрок политичке кризе која би, по правилима, требало да се реши у складу са локалним законима и уставом земље.

